

Absolventský koncert Olgy Voplakalové, obor HV – nástroj
Vedoucí práce: MgA. Věra Kopecká

Studentka Olga Voplakalová provedla svůj absolventský koncert dne 6. 4. 2005 v sále Konzervatoře J. Deyla s tímto programem:

G. F. Händel – Suita č. 7 – g moll, (šest částí)

L. van Beethoven – Rondo – G dur, op. 129, „Zlost nad ztraceným grošem“

F. Kramář – Koncert pro klarinet a orchestr – Es dur, 1. věta, (klavírní úprava)

S. Rachmaninov – Moment musical op. 16

Absolventka se připravovala na svůj závěrečný koncert velmi zodpovědně a pečlivě.

Různá slohová období nesmírně obtížného repertoáru kladla značné nároky nejen na technické a zvukové dovednosti, ale také na psychické zvládnutí rozsáhlých kompozic. Již první skladba Suita č. 7 – g moll skladatele G. F. Händela vyžadovala nesmírnou koncentraci a jistotu nejen pamětní, ale i úhozovou v nepřeberném množství detailů. Každá část suity má svůj svébytný výrazový charakter, který je nutno zařadit do jediného celku. Myslím, že Olga Voplakalová se zhostila tohoto úkolu ve všech aspektech naprosto přesvědčivě.

Beethovenovo Rondo – G dur je náročné především rychlými a častými proměnami technických prvků i interpretačním ztvárněním emocionálních nuancí hudby. Udržet vše v pozornosti v rychlém sledu živého tempa v jednoduše celku je velmi obtížné. Zde prokázala diplomantka schopnost jistého nadhledu v udržení pozornosti v detailech i kontinuitě díla.

Zařazení Kramářova Koncertu pro klarinet není náhodné. Absolventka se během studií velice angažovala jako korepetitorka a komorní hráčka a dosáhla v tomto oboru značných úspěchů, např. v soutěžích pedagogických fakult v Praze (2. místo), v soutěži v Českých Budějovicích (1. a 2. místo v různých kategoriích). Vypomáhala také na fakultě jako pedagogická pomocná síla v oboru korepetice a účinkovala se studenty na školních absolventských koncertech s klavírním triem. Jako vynikající studentka získala také studijní pobyt v Norsku v roce 2004.

Vrcholem pianistického umění absolventky byl bezesporu velmi náročný cyklus S. Rachmaninova. Tento autor dovedl klavírní umění až k hranicím možností nejen v technice, ale hlavně zvukovém ztvárnění svých kompozic. Také nesmírná emocionální hloubka jeho hudby je pro skladatelovo dílo charakteristická. I přes virtuosní klavírní sazbu pokládám za nejobtížnější realizaci několika zvukových vrstev probíhajících současně, ale nezávisle na sobě. Především v poslední části cyklu je tento kompoziční princip dotažen na nejvyšší míru. Vypořádat se s tímto úkolem je těžké i pro nejlepší interprety. Myslím, že Olga Voplakalová zvládla toto dílo obdivuhodně. Její umělecký výkon nesl známky jisté lidské zralosti, vnitřního dramatismu a citové hloubky. Diplomantka je typem citlivého, introvertního hudebníka. V době studia v mé klavírní třídě

vytříbila smysl pro rozlišení jednotlivých hudebních slohů i pro pochopení struktur studovaného hudebního díla. Absolventka vždy patřila mezi nejlepší studentky, mnohdy prokázala svou píli, inteligenci a uměleckou pohotovost.

Její práci i absolventský výkon hodnotím známkou

výborně.

V Praze dne 12. května 2005

M

Posudek vedoucího diplomové práce

Téma: Klavírní duo. Možnosti využití v pedagogické a umělecké práci.

Diplomant: Olga Voplakalová, studijní obor Hudební výchova – Hra na nástroj

Vedoucí diplomové práce: doc. MgA. Jana Palkovská

Svou diplomovou práci *Klavírní duo. Možnosti využití v pedagogické a umělecké práci* otevřela diplomantka Olga Voplakalová širokou, po odborné stránce velmi zajímavou, z hlediska praktického využití přínosnou a smysluplnou problematiku. K tomu, aby mohla seriózně přistoupit ke zpracování tohoto tématu, disponuje již nyní důležitými předpoklady. Má za sebou několikaletou pedagogickou praxi na ZUŠ, kde se věnovala všem věkovým kategoriím žáků a získala pro zpracovávanou tematiku mnoho podnětů. Absolvovala mnohaleté studium hry na klavír, jehož nedílnou součástí byla právě komorní hra ve formě klavírního dua. V tomto oboru má jak koncertní, tak soutěžní praxi (v roce 1999 získala 1. cenu na prestižní interpretační soutěži v ČR).

Práce je po formální stránce přehledně rozčleněna do čtyř velkých kapitol. Každá z nich přináší více či méně propracovaný náhled na problematiku z hlediska historického, uměleckého, didaktického a metodického.

První kapitola *Klavírní duo v historickém kontextu s vývojem nástroje, interpretačního umění a koncertního života* je velmi letmým nástinem historického vývoje komorní hry a klavírního dua, a to jak čtyřruční hry, tak hry na dva klavíry. Tato kapitola je vlastně určitou informační mapou, která se bude v detailech v budoucnu doplňovat a zpřesňovat (drobné diskutabilní detaily a nepřesnosti – např. str. 17 C. Czerný ?, terminologie cembalo x clavecin s.9 atd.), v celkovém náhledu na místo klavírního dua v hudebně historickém vývoji je osobitá a vytváří dobrý vstup pro další bádání.

Druhá kapitola *Klavírní duo v současném koncertním životě* je věnována umělecké prezentaci klavírního dua, a to soutěžím a jednotlivým výrazným uměleckým osobnostem a ansámblům. Přínosem by jistě bylo ještě zpracování koncertní a festivalové praxe, ú dramaturgii různých typů koncertní a mediální prezentace atd. Přesahovalo by to vš stanoveného rozsahu práce.

Třetí kapitola *Technická a umělecká specifika klavírního dua* je původní metodickou prací, při které diplomantka musela řešit problematiku terminologie a způsobu vyjádření jednotlivých postupů. Dostupná metodická literatura v takovém rozsahu, který diplomantka zpracovává, neexistuje. Totéž se týká kapitoly čtvrté – *Možnosti využití klavírního du v pedagogické praxi na ZUŠ* – která obsahuje podrobné pedagogické rozborů vhodné instruktivní a umělecké literatury ve výuce na ZUŠ. Opět je třeba podotknout (v soulac slovy diplomantky v Úvodu), že tato práce ještě není systematickým metodickým náv k výuce, ale velmi cenným odborným rádcem, informačním a motivačním spisem pro pra učitelů ZUŠ v této oblasti. Proto hodnotím velmi pozitivně záměr práce, obsah i formu zpracování a připomínám perspektivu další práce na detailech faktografických i metodick

V diplomové práci je bohatě využita naše a zahraniční dostupná literatura, pramen informace z internetových zdrojů. Je zde pět příloh, které jsou řazeny podle jejich důležit vzhledem k záměru práce (seznam literatury pro metodickou část, doplněk k umělecké prezentaci klavírního dua). Po stránce výtvarné i stylistické je práce vkusná, uměřená. Po stránce formální má práce výjimečně kvalitní záměr, obsahová stránka má tendenci odpov záměru, vzhledem k velmi širokému záběru práce a původnosti jejího zpracování je zd prostor pro další studium a odborný přínos k dané problematice.

Práci doporučuji k obhájení. I přes vy hodnocení k obhajobě „výborně“.

Praha 17. 5. 2006

Jana

